

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep.
0030 OSLO

Dato: 11.10.2024

Deres ref.:

Vår ref.: 13/1631 / 24/34038 / SIRMAR

Svar på høringsbrev:
Forslag til endringer i forskrift om spesialistutdanning og spesialistgodkjenning for leger og tannleger (spesialistforskriften) mm.

Fastleger i Strand kommune er uenig i forslaget til departementet om å gjøre et unntak for kravet om at veileder for lege under spesialistutdanning i allmennmedisin, samfunnsmedisin og arbeidsmedisin må være spesialist i den aktuelle spesialiteten. Departementet foreslår videre at veileder i særlig tilfeller kan være lege med betydelig erfaring fra allmennmedisinsk, samfunnsmedisinsk og arbeidsmedisinsk arbeid.

Argumenter imot forslaget:

1. Manglende spesialistkompetanse kan svekke kvaliteten på veiledningen: Selv om legen har betydelig erfaring, mangler de spesifikke kvalifikasjoner som en spesialist i den aktuelle spesialiteten har. Spesialistutdanningen sikrer at veilederen har en dyptgående og systematisk forståelse av faget, som går utover det man oppnår gjennom praktisk erfaring alene. Dette er avgjørende for å gi korrekt og oppdatert veiledning.

2 Ulik faglig oppdatering og tilgang til nyere retningslinjer: Spesialister er ofte tettere knyttet til faglige miljøer og oppdaterte på ny forskning, behandlingsretningslinjer og faglige anbefalinger. Leger med betydelig erfaring, men uten spesialisttittel, kan være mindre oppdatert på de siste faglige utviklingene, noe som kan påvirke kvaliteten på veiledningen negativt.

3 Fare for varierende kvalitet i veiledningen: Uten kravet om spesialistkompetanse kan det bli store variasjoner i kvaliteten på veiledningen, avhengig av veilederens personlige erfaringer og kunnskap. Dette kan føre til ujevn opplæring av leger i spesialisering, noe som igjen kan påvirke kvaliteten på helsetjenestene de senere yter.

4 Pasientsikkerhet og behandlingskvalitet kan settes i fare: Veiledere uten spesialistkompetanse kan mangle den nødvendige dybdekunnskapen som kreves for å identifisere og håndtere komplekse medisinske problemstillinger. Dette kan føre til feilvurderinger i veiledningen av leger under utdanning, som i verste fall kan gå utover pasientsikkerheten.

5 Svekker spesialistutdanningens integritet og standard: Unntak fra kravet om spesialistveiledere kan svekke integriteten og den faglige standarden til spesialistutdanningen i Norge. For å opprettholde en høy kvalitet i utdanningen, bør det være et klart krav om spesialistkompetanse hos veiledere for å sikre at leger i spesialisering får den best mulige opplæringen.

6 Faglig bredde og dybde kan bli utilstrekkelig: Spesialister har ofte en bredere og dypere forståelse av hvordan deres spesialitet integreres med andre medisinske fagfelt. En veileder uten spesialistkompetanse kan mangle denne innsikten, noe som kan begrense den faglige utviklingen til legen i spesialisering.

7 Kan skape forvirring og redusere tilliten til utdanningssystemet: Hvis det åpnes for unntak, kan det føre til en usikkerhet om hvilke krav som faktisk stilles til veiledere. Dette kan skape forvirring og redusere tilliten til utdanningssystemet, både blant leger i spesialisering og blant pasienter som stoler på at deres leger får den beste opplæringen.

Med hilsen

Marthe Sirnes
virksomhetsleder helse
KommuneHelse

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur.

Kopi til:
Rosie Lund